

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O. N. U. și la activitatea delegației R. P. Romîne

Sesiunea O.N.U. — eveniment de seamă al vieții internaționale

Dragi tovarăș,

Reîntorsă în patrie, delegația Republicii Populare Romîne la lucrările celei de-a XV-a sesiuni a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite consideră de datoria sa să prezinte o dare de seamă asupra lucrărilor acestei sesiuni, de excepțională însemnătate pentru viața internațională, precum și asupra activității desfășurate de către delegația noastră.

Am traversat Oceanul Atlantic împreună cu șeful guvernului sovietic, Nikita Sergheevici Hrușciov, și cu alți reprezentanți ai țărilor socialiste, pentru a participa la lucrările Organizației Națiunilor Unite, purtînd mereu în conștiința noastră sentimentul înaltei răspunderi pentru îndeplinirea mandatului dat de popor — de a aduce o contribuție activă la rezolvarea problemelor arzătoare ale vieții internaționale și, în primul rînd, la întărirea păcii în lume.

După cum știți, ca răspuns la inițiativa Uniunii Sovietice privind reprezentarea statelor la cel mai înalt nivel, la lucrările sesiunii au participat șefi de state și de guverne, oameni de stat de frunte din peste 30 de țări. Aceasta a determinat și pe conducătorii acelor state care au avut o poziție negativă față de inițiativa sovietică să-și reconsidere poziția și să-și facă apariția la tribuna Organizației.

CEA DE-A XV-A SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. A FOST AȘTEZEL CEA MAI LARGĂ ȘI MAI REPREZENTATIVĂ ÎN ÎNTRUNIRE INTERNAȚIONALĂ LA NIVEL ÎNALT DE PINĂ ACUM. Reprezentarea statelor de către factori investiți cu cea mai mare răspundere se impune ca o necesitate și pe viitor, în interesul creșterii rolului O.N.U., îmbunătățirii activității sale și abordării problemelor cu cea mai mare competență și eficacitate.

Datorită caracterului atât de reprezentativ al participării statelor, cit și importanței covârșitoare a problemelor abordate, spiritului viu, combativ, imprimat dezbaterilor de reprezentanți țărilor socialiste și ai altor țări iubitoare de pace, lucrările sesiunii au avut un uriaș răsunset internațional.

Este meritul țărilor socialiste că, deținînd ferm în mîinile lor inițiativa, au determinat concentrarea dezbaterilor asupra celor mai vitale probleme ale vieții internaționale contemporane — dezarmarea generală și totală, ca mijloc sigur de înlăturare a războiului din viața societății; lichidarea rămășițelor sistemului colonial, impusă de înseși cerințele dezvoltării omenirii pe calea civilizației și progresului; deplina asigurare a universalității O.N.U. și îmbunătățirea structurii organelor sale, corespunzător schimbărilor survenite în lume.

Trebue subliniat că aceste probleme ridicate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste, ca și propunerile prezentate de ele s-au aflat tot timpul în centrul dezbaterilor sesiunii, au polarizat atenția opiniei publice mondiale. Ele au stîrnit un ecou imens, au fost susținute de numeroase delegații, s-au impus ca obiective de luptă mobilizatoare pentru toate popoarele lumii.

ACEASTA A ÎNSEMNĂT, TOVARĂȘI, UN IMPORTANT CISTIG POLITIC ȘI MORAL AL ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL TUTUROR FORTELOR FACII!

Exponenții cei mai autorizați ai popoarelor țărilor socialiste și ai guvernelor lor, ca militanți comunisti, conștienți de răspunderea ce le incumbă în lupta pentru apărarea păcii, și-au spus cuvîntul cu fermitate și înaltă principialitate, au combătut cu vigoare politica agresivă a imperialismului, au dezvăluit cine sînt inovatorii de cursa înarmărilor și de încordarea internațională, au demascat pe adepții robei coloniale, au arătat căile soluționării problemelor internaționale litigioase.

În mod deosebit trebue subliniat influența imensă pe care a exercitat-o activitatea delegației Uniunii Sovietice, condusă cu inepuizabilă energie de tovarășul Hrușciov. Cuvîntările sale au expus cu o mare claritate și forță de convingere ideile nobile care călăuzesc întreaga activitate a statelor lagărului socialist. Intervențiile sale, precum și ale celorlalți reprezentanți ai țărilor socialiste, au adus în incinta O.N.U.-ului suflul unei diplomații noi, care nu se ascunde de popoare, ci se desășoară în vînt acestora, tocmai pentru că răspunde intereselor lor vitale, abordează deschis problemele de importanță fundamentală pentru omenii muncii din întreaga lume și îi cheamă să-și aducă contribuția hotărîtoare la rezolvarea lor.

Prezența conducătorilor țărilor socialiste, activitatea lor, preocupările lor constructive, sincere și chibzuite au făcut ca în numeroase țări ale lumii poziția statelor socialiste în problemele de bază ale vieții internaționale să fie mai bine înțeleasă, să găsească o tot mai largă aprobare și să se bucure de tot mai mult sprijin. În întreaga desfășurare a lucrărilor sesiunii s-a resimțit puternic marea forță pe

care o constituie unitatea de nezdruccinat a țărilor socialiste, poziția lor unitară în toate problemele, izverită din comunitatea intereselor și telurilor, din interpretarea marxist-leninistă a fenomenelor vieții internaționale. MA-

IMPRESIONANȚE UNITĂȚI A CONTRIBUIT ÎNTR-O MASURĂ ÎNSEMNĂTĂ LA CREȘTEREA PRESTIGIULUI ȚĂRILOR SOCIALISTE, AL ÎNTRERULUI LAGAR SOCIALIST, LA SPORIREA PUTERII DE ATRACȚIE A POLITICII SALE.

Este semnificativ în această privință că în lupta electorală ce se duce în prezent în S.U.A. pentru alegerile prezidențiale — unul din subiectele principale îl constituie problema creșterii autorității țărilor socialiste, în contrast cu scăderea „îngrîșătoare” a prestigiului S.U.A. Recent un organ specializat al administrației S.U.A. a efectuat un sondaj privind situația prestigiului american în lume, iar rezultatele sondajului au fost atât de defavorabile, încît Departamentul de Stat, din însărcinarea căruia a fost efectuat, încearcă să păstreze asupra lui cel mai desăvîrșit secret.

Prestigiul și autoritatea internațională nu depind însă de nici un fel de rețete magice, ele nu pot fi cucerite oricîtă abilitate ar desfășura politicienii sau diplomații americani pentru a masca prin fraze frumoase esența reală a politicii lor. În epoca noastră, epoca unei puternice creșteri a conștiinței și activității celor mai largi mase din întreaga lume, popoarele nu pot fi amăgite cu declarații de intenții, goale de conținut; ele cer fapte, acte concrete care să contribuie la reducerea încordărilor internaționale și salvarea păcii. Pe aprobarea și sprijinul opiniei publice poate conta numai cine ține seama de aspirațiile și interesele popoarelor, de năzuința lor fierbinte de pace — și nu cine le încalcă, nu cine se cramponează de politica războiului rece, împingînd omenirea la marginea prăpastiei războiului și apărînd rînduiele perimate ale trecutului. Chiar un număr de oameni politici proeminenți din lumea capitalistă recunosc că de aci izvorăște „criza de prestigiu” a S.U.A.

O altă caracteristică a actualii sesiuni O.N.U. a fost aceea că pentru prima oară în istorie s-a făcut auzit glasul miiilor state apărute pe ruinele fostelor imperii coloniale, glasul popoarelor care și-au cucerit de curînd independența și sînt dornice s-o consolideze, să se dezvolte din punct de vedere economic, social și cultural. Sesiunea Adunării Generale a O.N.U. a demonstrat că o deosebită putere creșterea rolului internațional al statelor afro-asiatice care duc o politică de neutralitate și coexistență pașnică, neaderînd la blocurile militare și refuzînd să-și pună la dispoziție teritoriul național pentru baze militare străine.

În mod evident, manifestarea acestor state de la tribuna O.N.U. n-a fost cîtuși de puțin pe placul puterilor imperialiste. Reprezentanții celor mai importante state noi din Asia și Africa s-au ridicat energic împotriva politicii agresive, războinice și de înrobire a popoarelor, au cerut cu hotărîre promovarea unor relații de pace și colaborare internațională. Poate niciodată colonialiștii, dușmanii libertății și independenței popoarelor, n-au avut de ascultat atîtea adevăruri amare ca la actuala sesiune a O.N.U.!

Ieri după-amiază, în sala Palatului R. P. Romîne, a avut loc o mare adunare a reprezentanților oamenilor muncii din toată țara. Primit cu entuziasm de întreaga adunare, tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a făcut o amplă dare de seamă asupra lucrărilor sesiunii și activității delegației romîne.

În moțiunea adoptată în unanimitate de participanții la adunare, este exprimată adevărată și caldă aprobare a poporului nostru față de activitatea delegației Republicii Populare Romîne, care s-a achitat cu cinste de misiunea încredințată în promovarea cauzei păcii și colaborării între popoare.

S-a putut vedea în mod viu unul din rezultatele mărețului proces de eliberare națională — transformarea fostelor popoare coloniale dintr-o rezervă a imperialismului într-o forță activă de luptă pentru pace.

Salutînd în mod sincer și cu toată căldura afirmarea statornică a unității și solidarității țărilor socialiste, reprezentanții țării noastre s-au eliberat de robia

colonială, reprezentanții țărilor socialiste au subliniat marea însemnătate pe care o acordă rolului acestor state în apărarea păcii, în rezolvarea problemelor vitale ale omenirii.

Este îmbucurător că aceste state s-au situat pe poziții apropiate de ale țărilor socialiste în numeroase probleme fundamentale supuse discuției, — pe pozițiile promovării coexistenței pașnice, soluționării diferendelor prin tratative, lichidării imediate a rămășițelor sistemului colonial, restabilirii drepturilor legitime ale Chinei populare în O.N.U. și altele. Reprezentanții acestor state au făcut o serie de propuneri constructive în legătură cu problemele de pe ordinea de zi a sesiunii.

Sîntem convinși că politica internațională a țărilor socialiste va găsi o tot mai largă înțelegere în rîndul statelor afro-asiatice. În aceste state se acordă o înaltă prețuire poziției țărilor socialiste care luptă cu consecvență împotriva înrobirii coloniale ca și a oricăror forme de infiltrare a noului colonialism. Și manifestă activ solidaritatea cu mișcarea de eliberare națională, le acordă ajutor, fără condiții politice și fără amesturări în treburile lor interne, sprijină în mod hotărît suveranitatea lor împotriva oricăror atentate ale puterilor imperialiste, împotriva încercărilor acestora de a le atrage în războiul rece și a crea pe teritoriul lor focare de neliniște. Poziția noastră de apărare fermă a păcii răspunde într-o măsură cu atât mai

mare intereselor acestor state, cu cît ele, năzuind spre lichidarea cît mai grabnică a dezastruoasei moșteniri lășate de dominația colonială sînt profund interesate în asigurarea condițiilor de pace necesare progresului lor economic.

SE POATE DE ACEEA APRECIA CA EXISTA PERSPECTIVE CERTE PENTRU LARGIREA ȘI CONSOLIDAREA UNITĂȚII DE LUPTĂ A ÎNTRERULUI FRONT AL FACII

Desigur, mergînd la O.N.U. noi nu ne-am legănat în iluzii, am știut că acțiunile noastre pentru rezolvarea constructivă a problemelor internaționale litigioase vor întîmpina rezistența înverșunată a promotorilor politicii agresive. Aceasta s-a reflectat în ciocnirea celor două linii diametral opuse, care se înfruntă în întreaga politică internațională: linia statelor socialiste și a altor state iubitoare de pace, care tind la crearea unui climat de cooperare și înțelegere între popoare, la statornicirea păcii în lume — și linia cercurilor imperialiste agresive care urmăresc să intensifice războiul rece, continuu cursa înarmărilor, se dedau la provocări și acte agresive, încearcă să mențină alte popoare în stare de dependență politică și economică.

S-a vădit din nou că este necesară o luptă intensă, neobosită și vigilentă dusă de toate forțele păcii, de toate popoarele, mobilizarea hotărîtă a opiniei publice internaționale pentru a impune cercurilor agresive calca dezarmării și asigurării unei păci trainice în lume.

Totodată, lucrările sesiunii O.N.U. au reflectat, într-o măsură cu mult mai pronunțată față de trecut, schimbările petrecute în lume, profundele procese transformatoare care au loc în societatea contemporană. Ele au demonstrat marea adevăr al timpurilor noastre — influența determinantă exercitată de lagărul socialist, de forțele mondiale ale păcii asupra evoluției vieții internaționale, cît și faptul că astăzi puterile imperialiste nu mai pot dispune ca altă dată, după bunul lor plac, de soarta popoarelor.

AȘTEZEL ACTUALA SEȘIUNE A ADUNĂRII GENERALE A O.N.U. A DAT UN IMPULS CREȘTERII FORTELOR CARE LUPȚĂ PENTRU PACE ȘI A CONTRIBUIT LA ÎNTĂRIREA CONTINUA A ACESTORA, ZDRUNCININD POZIȚIILE CERCURILOR IMPERIALISTE ÎNTR-UN ȘIR DE PROBLEME ESENȚIALE ȘI ADÎNCIND CRIZA POLITICII AGRESIVE, DE PE POZIȚII DE FORȚĂ.

PRIN ACEASTA, LUCRĂRILE SEȘIUNII AU CONSTITUIT UN EVENIMENT DE SEAMA ÎN MAREA LUPTĂ PENTRU STATORNICIREA UNEI PACI TRAINICE ÎN LUMEA ÎNTEAGĂ, PENTRU TRIUMFUL IDEII DE LIBERTATE, EGALITATE ȘI ÎNDEPENDENȚĂ A TUTUROR POPOARELOR LUMII. (Aplauze).

Dezarmarea — problema cea mai arzătoare pentru omenire

Tovarăși,

Dintre problemele dezbătute la cea de-a XV-a sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, aceea care prezintă cea mai arzătoare importanță pentru omenire este incontestabil problema dezarmării generale și totale.

Pe bună dreptate dezarmarea este apreciată ca problema-cheie a întregii vieți internaționale, căci de rezolvare ei depinde într-o măsură covârșitoare evoluția ulterioară a relațiilor dintre state și grupe de state, depinde însăși prevenirea calamităților unui nou război.

Va continua cursa nebunească a înarmărilor și îndeosebi a celor nucleare, cu însoțirea de uriașe mijloace materiale, va continua politica cercurilor agresive de împinzire a lumii cu baze militare, politica războiului rece, generatoare de grave primejdii pentru pacea lumii? Sau popoarele care se ridică la luptă activă pentru apărarea păcii vor stăvili acest curs al lucrurilor și vor impune înlăturarea dezarmării generale și totale, creînd astfel baza cea mai sigură pentru salvarea omenirii de un război nuclear? Aceasta este fondul luptei ce se dă în lume în jurul problemei dezarmării generale și totale; de aci necesitatea imperioasă și însemnătatea imensă a rezolvării acestei probleme pentru destinele tuturor popoarelor.

Cele mai largi cercuri ale opiniei publice mondiale sînt astăzi profund îngrijorate de încordarea internațională existentă, înțeleg urmările dezastruoase pentru toate țările

ale unui război nuclear și își dau tot mai bine seama de pericoolul pe care îl reprezintă stocurile mereu mai mari de arme nimitoare, politica aventuristă agresivă, inspirată de militaristi, de virfurile capitalului monopolist, de reacțiunea imperialistă.

Nu este exagerat să spunem că această îngrijorare crescîndă se manifestă tot mai evident în starea de spirit a celor mai largi pături și categorii sociale din țările capitaliste, cuprinde oameni de cele mai felurite convingeri politice sau concepții filozofice; ea este exprimată, așa cum am putut constata în S.U.A. de americanul simplu, de rînd, ca și de reprezentanții diferitelor cercuri ale opiniei publice, de majoritatea poporului american.

Aceasta explică ecoul uriaș pe care l-au avut nu numai în țările socialiste și în țări ce nu fac parte din blocuri militare, dar și în țările capitaliste legate de N.A.T.O. istoricele propuneri ale guvernului sovietic la sesiunea precedentă a O.N.U. privind dezarmarea generală și totală, — propuneri împotriva cărora n-au avut îndrăzneala să se pronunțe pe față nici cei mai înverșunați adepți ai cursei înarmărilor. Adoptarea în unanimitate, la acea sesiune, a recomandărilor privind dezarmarea generală și totală a fost un mare succes al forțelor păcii, a contribuit la creșterea și activizarea acestora, a sporit încrederea popoarelor în posibilitatea de a asigura o pace durabilă în lume.

(Continuare în pag. II-a).

Adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

Miercuri după-amiază în sala Palatului R.P. Romîne a avut loc o mare adunare a reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară, în cadrul căreia tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, conducătorul delegației romîne la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a făcut o amplă dare de seamă asupra lucrărilor sesiunii și activității delegației R.P. Romîne la această sesiune.

Au luat parte membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului și ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, deputați ai Marii Adunări Naționale, conducători ai instituțiilor centrale și ai organizațiilor obștești, primii-secretari și secretari ai comitetelor regionale și ai unor comitete orișenești și rationale de partid, președinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale, președinții consiliilor regionale ale sindicatelor, directorii și secretarii ai co-

mitetelor de partid din mari întreprinderi din întreaga țară, muncitorii fruntași, academicienii și alți oameni de știință și cultură, generali și ofițeri superiori, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, ziaristi romîni și corespondenți ai presei străine.

Au participat șefi ai misiunilor diplomatice acreditate la București și alți membri ai corpului diplomatic.

La sosirea în sală, conducătorii partidului și statului au fost primiți cu puternice ovății și urale.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Petre Borilă, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, Dumitru Colu, Leonte Răutu, Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, Alexandru Birlădeanu,

Mihail Ralea, Atanase Joja, Elena Lascu, Virgil Trofin, Maria Rosetti.

Adunarea a fost deschisă de tovarășul Ion Gheorghe Maurer, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale.

Întîmpinat cu entuziasm de întreaga adunare a luat cuvîntul tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Expunerea sa a fost subliniată în repetate rînduri de vil și puternice aplauze.

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer a dat apoi citire unei moțiuni pe care adunarea a adoptat-o prin aclamații.

Minute în șir în sală au răsunat urale și aplauze puternice. Asistența, în picioare, a ovăționat îndelung pentru Partidul Muncitoresc Romîn și Comitetul său Central, în frunte cu tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, pentru Republica Populară Romînă, pentru pace în întreaga lume. (Agerpres)

Aspect de la adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară.

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

Încă de atunci țările socialiste au arătat că adoptarea acestor recomandări, de considerabilă importanță principială, constituie numai un început, că nu va fi neted drumul aplicării lor în viață, al elaborării și înlăturării măsurilor practice de dezarmare. Am fost perfect conștienți că tocmai în jurul acestor măsuri concrete se va da bătălia principială, că în acest domeniu se va concentra rezistența cercurilor interesate în urșiile supraprofituri ale inarmărilor.

Poziția reprezentanților țărilor N.A.T.O. în Comitetul celor zece a demonstrat în deplină intenția acestora de a îneca problema dezarmării în noianul unor discuții sterpe, de a folosi tratativele drept paravan pentru continuarea cursei inarmărilor și a politicii agresive. Reținându-se din Comitetul celor zece, țările socialiste, printre care Republica Populară Română, dezvăluită această manevră, arătând cu maximă claritate că ele nu sînt dispuse să fie părăsite la înșelarea popoarelor.

Tocmai din dorința ca problema dezarmării să fie dezbătută într-un spirit de deplină răspundere și cu maximum de eficiență, guvernul Unhunii Sovietice, cu acordul celorlalte state socialiste, a cerut înscrierea acestei probleme pe ordinea de zi a actualii sesiuni a O.N.U.

Acest spirit constructiv și-a găsit expresie în remarcabilul document prezentat la sesiune de guvernul sovietic — „**PREVEDERILE FUNDAMENTALE PENTRU UN TRATAT DE DEZARMARE GENERALĂ ȘI TOTALĂ**”. Meritul acestui document este că stabilește principiile călăuzitoare ale dezarmării generale și totale, cuprinde prevederi precise, concrete, pentru înlăturarea pe etape a măsurilor de dezarmare, prezintă un sistem de control, minuțios elaborat, adecvat fiecărei etape vine în întâmpinarea unor propuneri și observații făcute anterior de reprezentanții puterilor occidentale. El constituie astfel o bază serioasă în vederea adoptării unui acord, care să scoată din impas problema dezarmării generale și totale și să asigure rezolvarea ei în practică, potrivit cu voința popoarelor.

Dezbaterile din sesiunea O.N.U. au arătat însă clar că tocmai un asemenea acord nu voiesc reprezentanții Statelor Unite ale Americii și ai aliaților lor.

Desigur, nici unul dintre ei nu s-a pronunțat pe față de la tribuna Organizației Națiunilor Unite împotriva dezarmării — au trecut vremurile cînd un asemenea lucru mai era cu putință fără riscul opozițiilor categorice din partea întregii opinii publice internaționale.

Dar, dacă lășăm la o parte declarațiile lor verbale, faptele arată că reprezentanții S.U.A. și aliații lor nu numai că s-au ridicat împotriva programului de dezarmare cuprinzător și precis prezentat de țările socialiste — dar nici n-au prezentat un program propriu pentru realizarea dezarmării. Înainte de începerea sesiunii se puteau auzi din îndururile reprezentanților țărilor N.A.T.O. reproșuri că statele socialiste s-ar fi retras din Comitetul celor zece tocmai în momentul cînd ei se pregăteau să prezinte noi propuneri de dezarmare. Dar dacă, așa cum afirmam aceștia, statele occidentale aveau asemenea propuneri — cine i-a împiedicat să le prezinte în fața Adunării Generale, de ce nu și-au expus propunerile în cadrul acestui for internațional?

În preajma cuvîntării președintelui Eisenhower la O.N.U., organele de presă capitaliste vesteau cu litere mari că președintele ar intenționa să prezinte Națiunilor Unite un nou „plan de dezarmare”. Dar după pronunțarea discursului pînă și numeroase ziare burgheze din diferite țări ale lumii au calificat ca „dezamăgitoare” această cuvîntare a cărei teză principală în materie de dezarmare era controlul asupra inarmărilor pe pămînt și în spațiul cosmic, „dacă vrem — potrivit expresiei președintelui, — ca civilizația să supraviețuiască”.

Acest prețins „plan nou” n-a însemnat decît simpla readaptare a vechii teze occidentale — control fără dezarmare cu desființarea mai departe a cursei inarmărilor. După cum se vede, potrivit afirmației președintelui S.U.A., pentru ca civilizația să „supraviețuiască” trebuie menținute giganticele scurgeri de arme atomice și cu hidrogen capabile să steargă de pe suprafața pămîntului țări și popoare întregi, trebuie cheltuite în continuare resurse imense pentru inarmări. Cîndă această concepție asupra căilor de supraviețuire a civilizației! Așa cum țările socialiste au subliniat nu odată — controlul asupra armamentelor nu are nimic comun cu dezarmarea; el este de fapt la antipodul dezarmării; el nu înseamnă altceva decît o prelungire a politicii de pe poziții de forță, o cale comodă pentru obținerea de informații militare necesare acelor care întreprind planuri agresive.

Acest lucru este azi întîlnit în tot mai numeroase state ale lumii. Luînd cîvîntul în cadrul dezbaterii generale, premierul Indiei, Jawaharlal Nehru, sublinia că „noțiunea de control nu există decît în funcție de dezarmare. Sper că nu se va propune un control al armelor existente și, în consecință, perpetuarea lor”. Or, tocmai pe o asemenea poziție s-au situat din nou S.U.A. și aliații lor.

Primul ministru al Marii Britanii, dl. Macmillan, a mers chiar mai departe pe această cale sterilă, propunînd la sesiune, în locul oricăror măsuri concrete de dezarmare, crearea unui grup de experți, care, la rîndul lor, să elaboreze abia un studiu privind metodele și modalitățile de control. Pe bună dreptate au amintit unii delegați care au suseră pe timpuri prilejul să participe și la lucrările Raportului Ligii a Națiunilor că „experții” aceștia mai lucrău încă la înlocuirea listelor de armament cu urmări să fie supuse controlului, cînd cel de-al doilea război mondial a și izbucnit.

Dată fiind însemnătatea vitală a problemei dezarmării generale și totale, țările socialiste au socotit că ea trebuie să fie discutată în forul cel mai adecvat pentru aceasta — plenul Adunării Generale, care oferă cadrul pentru o examinare aprofundată, de către forurile cei mai competenți, avînd posibilitatea de a adopta hotărîri corespunzătoare. După cît s-a văzut, tocmai o asemenea situație au voit să evite puterile imperialiste, care au acționat sprijinindu-se pe voințile reprezentanților statelor participante la blocurile agresive, recurînd la practici vechi în activitatea O.N.U. — felurile presiunii și manevre în culise. Totodată, poziția reprezentanților unor state neutre a fost influențată de concepția, eronată după părerea noastră, că rezolvarea problemei dezarmării ar depinde exclusiv de marile puteri. În acest fel problema dezarmării a fost transmisă în discuția Comitetului Politic al Adunării Generale.

Ne-am declarat gata să participăm în spirit constructiv la discutarea problemei dezarmării și în Comitetul Politic, deși, pe baza experienței de pînă acum, am avut convingerea că discuția într-un asemenea cadru nu va da rezultatele așteptate de popoare.

Faptele confirmă ceea ce prevăzusem și arată că temerile noastre au fost îndreptățite. În cadrul Comitetului Politic lucrurile nu merg satisfăcător; reprezentanții puterilor occidentale recurînd din nou la vechile lor tactici, se eschivează de la prezentarea unor propuneri concrete, urmează de fapt aceeași linie de discuții sterpe și de tergiversare a oricăror hotărîri pe care au dus-o în Comitetul celor zece, continuînd în același timp cursa inarmărilor.

Acesta este o situație inacceptabilă. Nu putem fi părtași la inducerea în eroare a popoarelor, care așteaptă rezultate efective, măsuri practice — și nu declarații formale. Noi înțelegem să participăm în lucrările Comitetului Politic numai dacă se va păși în fapt pe calea discuțiilor serioase și concrete a problemei dezarmării.

Dezarmarea generală și totală este nu numai problema fundamentală a întregii vieți internaționale, ci și o sarcină de primă urgență, a cărei rezolvare are efecte adînc pîgubitoare pentru cauza păcii. În timp ce delegații puterilor occidentale depun eforturi demne de o cauză mai bună pentru a împiedica orice hotărîri eficiente în domeniul dezarmării, cercurile militariste din S.U.A. intensifică pregătirile militare, pun la cale acțiuni agresive de tipul zborurilor provocatoare ale aviației militare americane deasupra teritoriului Uniunii Sovietice. Este accelerată remilitarizarea Germaniei occidentale, ceea ce creează grave primejdii pentru pacea Europei și a lumii întregi. Chiar în aceste zile trupe vest-germane se instalează pe pămîntul Franței unde, cu consimțămîntul guvernului francez, au fost organizate pentru ele așa-numite „centre de instrucție”.

În același timp crește pericolul de extindere a fabricării armelor atomice și în alte țări. În presa occidentală apar tot mai frecvent știri cu privire la perspectiva fabricării unei așa-numite „bombe atomice ieftine”, știri prin care se urmărește pregătirea opiniei publice pentru înarmarea atomică a altor țări și îndosirea a Germaniei occidentale.

Totodată, recente declarații oficiale din Occident arată că reprezentanții Comandamentului Suprem al blocului N.A.T.O. pregătesc terenul pentru ceea ce denumesc și „transformarea N.A.T.O. într-o patra putere atomică”,

adică punerea armamentului nuclear la dispoziția forțelor armate ale blocului N.A.T.O., unde, precum se știe, un rol din ce în ce mai important îl joacă militaristii vest-germani. La rîndul său guvernul Franței a adoptat măsuri cu privire la crearea unei „forțe de soc” atomice proprii.

Astfel, în loc să pășesc pe calea cerută de popoare, pe calea lichidării stocurilor de arme atomice existente și înțezirii experimentării și folosirii lor — calea rațiunii, care duce la desțindere și la eliberarea omenirii de primejdia războiului atomic — puterile occidentale se angajează pe un drum contrar, care agravează considerabil primejdiiile ce planează deasupra omenirii. Evident, dacă se va merge tot mai departe pe acest drum, se va ajunge la situația cînd o singură scintea, aprinsă într-un colț al lumii, ar putea declanșa o conflagrație atomică nimicitoare.

Toate acestea au loc în timp ce la Geneva, după cîteva sute de ședințe, reprezentanții S.U.A. și Angliei continuă să împiedice încheierea unui acord privind încetarea experiențelor cu arma nucleară, în timp ce puterile occidentale refuză în mod sistematic adoptarea unui angajament al statelor deținătoare de arme atomice de a nu folosi primul aceste arme.

Iată, tovarășii, doar o parte a faptelor care pun în lumină cauzele reale ale impasului în care se găsește problema dezarmării și pe cei răspunzători de acest impas.

Actualul stadiu al lucrurilor evidențiază necesitatea imperioasă a unor eforturi susținute din partea tuturor statelor membre ale Organizației Națiunilor Unite, fie ele mari sau mici, pentru a urmîi din punctul de vedere dezarmării.

REALIZAREA DEZARMĂRII SE ÎMPUNE CA O PROBLEMA DE ÎNSEMNATĂ VITALĂ, ÎN REZOLVAREA CAREIA TOATE ȚĂRILE DE PE PLANETA NOASTRĂ, FĂRĂ DEOSEBIRE DE ORINDURE SOCIAL-POLITICĂ, TOATE POPOARELE SINT LA FEL DE INTERESATE. CU CONȘTIINȚA ÎNALTEI RĂSPUNDERI PENTRU SOARTA OMENIRII, TOATE POPOARELE — DIN ȚĂRILE SOCIALISTE, DIN ȚĂRILE NEUTRE, DIN LUMEA CAPITALISTĂ — SINT CHEMATE SĂ-ȘI UNEASCĂ EFORTURILE PENTRU A FERMI MINA ÎNCENDIATORILOR ȘI A PREVENI O CATASTROFĂ ATOMICĂ, PE DEASURĂ OBICAROR DEOSEBIRI DE COMPLEXI SAU ORIENTARE POLITICĂ, ACEASTA ESTE O CHEȘTIUNE A ÎNTREGII UMANITĂȚI. (Aplauze puternice).

De acea este de deplin justificată propunerea făcută de guvernul sovietic de a se convoca în martie sau aprilie anul viitor în Europa o sesiune specială a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, consacrată exclusiv problemei dezarmării, cu participarea șefilor de state sau de guvern. Convocarea unei asemenea sesiuni ar crea condiții mult mai propice pentru dezbaterile acestei probleme aît de complexe decît sesiunile obișnuite. Adoptarea de către sesiunea extraordinară a principiilor călăuzitoare ale dezarmării ar permite apoi conducătorilor de state să îndrume în mod just, potrivit intereselor generale ale popoarelor, activitatea Comitetului celor 15 state, a cărui înființare a fost propusă de U.R.S.S. corespunzător cu cerințele reprezentării juste a tuturor grupelor de state.

Pentru îmbunătățirea situației internaționale are o considerabilă însemnătate propunerea guvernului sovietic privind organizarea, la începutul anului viitor, a unei întîlniri la nivel înalt în vederea realizării unui acord pentru încheierea Tratatului de pace cu Germania și rezolvarea, pe această bază, a problemei Berlinului occidental.

Înființarea dezarmării generale și totale, însănătoșirea climatului internațional cer popoarelor vigilență, combativitate, fermitate în lupta pentru zădărnicea uneltirilor cercurilor agresive, pentru a impune un curs al evenimentelor favorabil întîririi păcii.

Întrebarea pe care și-o pun în prezent milioanele de oameni din întreaga lume este: care sînt perspectivele de viitor ale relațiilor internaționale? Există în vremea noastră posibilități practice de a se înlături dezarmarea și a se asigura omenirii o pace trainică?

Convingerea noastră profundă este că există asemenea posibilități, există perspectiva certă a transformării lor în realitate. (Aplauze). Această convingere nu se bazează, evident, pe speranța că imperialismul va deveni pacific, că militarismul vor deveni prieteni ai păcii. Ea se bazează pe aprecierea realistă, marxist-leninistă, a raportului de forțe din lumea contemporană și a direcției în care evoluează acest raport.

ANALIZAREA REALITĂȚILOR CONTEMPORANE DEMONSTRĂ FĂRĂ PĂȘTĂ DE TAGĂDĂ SUPERIORITATEA CREȘCINDA A FORTELOR PĂCII ȘI PROGRESULUI ASUPRA FORTELOR RĂZBOIULUI ȘI AGRESIUNII. IAR ACEASTA SUPERIORITATE CONSTITUIE FACTORUL HOTĂRITOR PENTRU PERSPECTIVELE DEZVOLTĂRII VIETII INTERNAȚIONALE.

TRĂSĂTURA CARACTERISTICĂ FUNDAMENTALĂ A TAMPULUI NOSTRU CONSTĂ TOCMAI ÎN ACEEA CĂ DESFAȘURAREA EVENIMENTELOR NU MAI ESTE DETERMINATĂ DE IMPERIALISM, ACESTA NU MAI ESTE ASTAZI ATOTPUTERNIC; IMPERIALISMUL ȘI SE OPUN ASTAZI FORTE URIAȘE ÎN CONTINUA CREȘTERE, CAPABILE SĂ ZĂGĂZUIASCĂ RĂZBOIUL ȘI SĂ ÎMPUNA O PACE DURABILĂ. (Aplauze puternice).

Forța hotărîtor în această privință îl are existența și dezvoltarea sistemului mondial al socialismului, cu gigantica sa forță materială, cu capacitatea sa uriașă de apărare și ripostă față de orice tentative agresive ale imperialismului, cu imensa putere de atracție pe care o exercită asupra popoarelor politice sa nobilă și perseverență de apărare a păcii în lume, a libertății și independenței tuturor popoarelor. (Aplauze).

În apărarea păcii se ridică de asemenea și alte forțe uriașe ale timpului nostru — popoarele care au scuturat sau scutură jugul colonial, desăvîrșind prăbușirea unuia dintre pilonii principali ai imperialismului, sistemul colonial.

Abolirea totală a colonialismului — o necesitate urgentă

Tovarăși,

Propunerea Uniunii Sovietice privind lichidarea totală și neîntîrziată a regimului colonial, sub toate formele și manifestările sale, a produs o adîncă impresie atît în cadrul O.N.U. cît și în afara acestui organism.

Istoria a condamnat definitiv și fără drept de apel colonialismul, — și nu încapă nici o îndoială că ultimele sale vestigii vor fi inevitabil lichidate de mersul înainte al omenirii. Abolirea totală a colonialismului a devenit o necesitate obiectivă urgentă în viața popoarelor, ea marchează una din cotiturile dezvoltării societății umane, analogă, prin importanța sa, cu desființarea sclaviei sau cu alte asemenea momente de răsărire ale istoriei.

Propunerea guvernului sovietic a ilustrat din nou rolul țărilor socialiste ca port-drapel al cauzei libertății și progresului, ca militanți hotărîți și consecvenți împotriva oricăror forme de opresiune politică și de jefuire economică a popoarelor, ca rezem sigur și de nădejde al luptei acestora pentru independență, pentru dreptul lor inalienabil la o viață civilizată și demnă. (Aplauze).

CONȘTIINȚA OMENIRII NU POATE TOLERA CA ÎN ZILELE NOASTRE ÎN EPOCA UNEI MINUNATE ÎNFLORIRI A GENIULUI UMAN, SĂ MAI DĂINUIE ASEMENEA RĂMĂȘITE BARBARE CA ROBIA COLONIALĂ, SURSA PERMANENTĂ DE PRIMEJDII PENTRU PACEA POPOARELOR.

Mal de 100 de milioane de oameni, reprezentînd zece de popoare, sînt încă siliți să suporte jugul săpîrîrii coloniale. Deși au trecut 15 ani de la adoptarea Cartei Națiunilor Unite, din 11 teritorii aflate atunci sub tutela, numai 4 au căpătat independența. Teritoriul dintre cele mai mari, ca Tanguica, Ruanda Urundi sau Noua Guinee sînt și azi rîmase sub acest regim.

Curge încă singele popoarelor în Rhodesia, Angola, Mozambic, Nyassaland, Kenya și Oman. În acesta din urmă, situația a devenit atît de serioasă încît, la cererea unui grup de țări arabe, sprijinită de țările socialiste, problema Omanului a fost înscrisă pe ordinea de zi a actualii sesiuni a Adunării Generale.

Ridicînd problema abolirii depline a colonialismului și demonstrînd necesitatea examinării ei cu toată răspunderea în plenul Adunării Generale, țările socialiste au cerut O.N.U. să joace un rol activ în apărarea libertății și independenței popoarelor — conform țelurilor și principiilor Cartei cît și intereselor păcii și securității în întreaga lume.

În intervențiile lor reprezentanții țărilor socialiste au smuls vîlurile cu care purtătorii de cuvînt ai imperialismului încercau să acopere sălbăticia aspirrii coloniale, au relevat însemnătatea uriașă pe care ar avea-o pentru dezvoltarea vieții internaționale adoptarea Declarației cu privire la acordarea independenței țărilor și popoarelor coloniale.

Au fost impresionante cuvîntările rostite de reprezentanții popoarelor din Africa și Asia, care au purtat vreme îndelungată jugul puterilor coloniale și care luptă din greu pentru a șterge urmările nefaste ale acestora. Delegații ai statelor afro-asiatice — al căror număr se ridică azi la aproape jumătate din numărul total al statelor membre ale

Modificările petrecute în lume în perioada de după cel de-al II-lea război mondial subminează pe zi ce trece pozițiile puterilor imperialiste. Pe bună dreptate releva tovarășul Hrușciov că deși aceste state încearcă cu înverșunare să-și mențină dominația în viața internațională, de fapt istoria le-a răpit acest drept, le-a luat această posibilitate; dispăre vechea superioritate economică în virtutea căreia țările imperialiste puteau exercita presiuni asupra multor țări ale lumii; puterile imperialiste și-au pierdut și superioritatea militară pe care se sprijineau în înființarea politicii lor de pe poziții de forță.

La acestea se adaugă și un alt factor de mare însemnătate — mișcarea de luptă pentru pace din țările capitaliste, cuprinzînd mase populare tot mai largi, personalități marcante, cercuri din cele mai diverse ale opiniei publice.

Există condiții favorabile pentru ca această mișcare să crească în vigoare. Înșiși presa capitalistă este siliată să recunoască că nu există astăzi problema mai arzătoare pentru cetățenii de rînd din Statele Unite ale Americii decît asigurarea păcii. Relatînd rezultatele unei anchete efectuate cu prilejul pregătirii algerilor prezidențiale în S.U.A. ziarul american „Wall Street Journal” scria recent: „Opriți la înlăturare zecă cetățeni pe stradă și opt dintre ei vor spune neapărat că problema păcii sau războiului este cea mai importantă problemă a acestei campanii electorale”.

Vizita noastră în Statele Unite și în alte țări ale lumii capitaliste ne-a permis să ne dăm seama mai bine de procesul profund al deplasărilor de forțe în favoarea păcii care se desfășoară în diferitele straturi ale societății din aceste țări. Desigur, acesta este un proces complex, deseori contradictoriu, dar este incontestabil că an de an ideile coexistenței pașnice, năzuința eliberării de coșmarul unui război iminent, câștigă un teren din ce în ce mai larg.

Și acest fapt trebuie să fie necondiționat luat în seamă la aprecierea raportului de forțe din lumea contemporană.

Noi privim lucrurile cu luciditate. Existența imperialismului generează prin ea însăși pericol de război. Imperialismul întrec o ură înverșunată împotriva lumii socialiste, împotriva popoarelor Asiei, Americii Latine care și-au soarta în propriile lor mâini. Cercurile agresive vîd în război calea rezolvării profundelor contradicții care macină temeliiile capitalismului contemporan.

Dar așa cum s-a subliniat nu odată, deși natura agresivă a imperialismului nu s-a schimbat, în epoca noastră au intervenit alte schimbări — și anume s-a schimbat natura raportului de forțe în lume. Forțele care se contrapun imperialismului sînt capabile să zădărnicească uneltirile cercurilor agresive, să preîntîmpine dezlănțuirea războiului.

Pentru marxștii-leniniștii nu încap nici o îndoială că în cazul cînd imperialismul s-ar încumeta să dezlănțuie un război mondial, acesta ar însemna sfîrșitul imperialismului, sfîrșitul capitalismului aducător de grele suferințe pentru omenire. Sîntem însă conștienți că aceasta ar fi o victorie uriașă pentru păcii. Prețul ei, în condițiile războiului nuclear, ar fi plătirea a sute de milioane de oameni, contaminarea radioactivă a altor sute de milioane de oameni, periclitarea soartei generațiilor viitoare pe toată suprafața globului pămîntesc.

Noi sîntem profund conștienți de forța invincibilă a idealului socialismului, de puterea de atracție creșcîndă a mărețelor victorii reputeate de Uniunea Sovietică și de celelalte țări socialiste în construirea celei mai înalte civilizații, cu cel mai ridicat nivel de trai și de cultură. Avem convingerea nestrămîntată că socialismul va triumfa în mod inevitabil. Pentru aceasta, comuniștii nu au nevoie de război. În interesul propriilor lor popoare, al întregii umanități, în interesul cauzei mărețe a socialismului și comunismului, partidele comuniste, țările lagăzurilor socialist militează cu energie, abnegație și perseverență pentru a salpa omenirea de război. (Aplauze prelungite).

Ce-ar însemna dacă am ignora raportul de forțe din lumea contemporană, dacă am ignora sau subaprecia uriașele forțe ale socialismului, vigoarea celorlalți factori care determină superioritatea forțelor păcii?

Acesta ar însemna în mod inevitabil să ne autocondamnăm la pasivitate și inerție, să lășăm din mîini stoagul luptei pentru pace și coexistență pașnică între popoare, să înlesnim de fapt cercurilor imperialiste aplicarea politicii lor agresive și împingerea omenirii într-o nouă conflagrație mondială.

Meritul istoric al partidelor comuniste și muncitorești, înarmate cu înșăvătura marxist-leninistă, constă în aceea că ele nu se resemnă în fața războiului ca în fața unei fatalități ei, pornind de la realitățile lumii contemporane, de la analiza factorilor obiectivi și subiectivi care fac posibilă preîntîmpinarea războiului, mobilizează popoarele în lupta pentru victoria cauzei păcii. (Aplauze puternice).

Ce este necesar pentru a determina înființarea dezarmării generale și totale, a face să triumfe principiile coexistenței pașnice în relațiile dintre popoare?

PENTRU ACEASTA ESTE NECESAR, ÎNAINTE DE TOATE, MOBILIZAREA TUTUROR FORTELOR PĂCII, TUTUROR POPOARELOR ÎMBURȘTOARE DE PACE. LUPȚA LOR DUSĂ CU MAXIMĂ HOTĂRĂRI ȘI SĂ ÎMPUNE VOINTA ȘI A ÎMPREȚA UN ALT CUREZ EVOLUȚIEI RELATIILOR INTERNAȚIONALE — CĂTRE DESȚINDERE ȘI DEZVOLTAREA COLABORĂRII ÎNTRE STATE.

ESTE NECESAR VIGILENȚA MAXIMĂ A POPOARELOR FAȚĂ DE MANEVRELE ÎMPERIALISMULUI PĂCII. DEMARȘAREA PERSEVERENTĂ A ORICĂROR ACȚIUNI ALE CERCURILOR IMPERIALISTE CARE ÎNVEȘC ÎN ÎNERSELE PĂCII, ÎNDEPENDENȚEI ȘI LIBERTĂȚII POPOARELOR.

ESTE NECESAR CA FORȚELE PĂCII SĂ SE UNEASCĂ ÎNTR-UN FRONT LARG, SĂ-ȘI CONCENTREZE EFORTURILE SPRE ÎNFIINȚAREA PRACTICĂ A MĂSURILOR DE NATURĂ SĂ ASIGURE CONSOLIDAREA PĂCII, CORESPUNZĂTOR CU NĂZUINȚA ARZĂTOARE A TUTUROR POPOARELOR, A ÎNTREGII UMANITĂȚI! (Aplauze puternice).

O.N.U. — au rostit cuvinte de aspră condamnare a imperialismului asupritor.

Cu deosebire vigoare a răsănat de la tribuna Adunării Generale avîntamentul rostit de proeminenți conducători din țările descătusate ale Asiei și Africii: „Cît timp mai există în Africa și Asia vreun petec de pămînt sub dominația străină, nu poate exista liniște și siguranță în lume”.

Cum era și de așteptat, reprezentanții puterilor imperialiste au încercat în fel și chip să abată atenția și să împiedice discutarea serioasă a problemei lichidării colonialismului. Străduindu-se din răsputeri să absolute colonialismul de răspunderea jafului și crimelor săvîrșite asupra popoarelor înrobite, ei au făcut repetate încercări de a repune în discuție celelalte uzate despre „misiunea civilizatoare” a statelor colonizatoare, despre „generozitatea” acestora, care ar face inutilă intervenția O.N.U.

Ce a însemnat în realitate „misiunea civilizatoare” a puterilor coloniale? Ea a însemnat supraprofituri imense pentru puterile coloniale, avuții fabuloase obținute prin jaf fățîș, exploatarea sîngeroasă a popoarelor coloniale, transformarea țărilor lor în surse de materii prime și mină de lucru aproape gratuite, batjocorirea demnității umane și menținerea populației la un stadiu de înapoierc și mizerie care amenință însăși ființa ei biologică.

Colonialismul au sustinut, în intervențiile lor, că popoarele coloniale n-ar fi încă pregătite să se conducă singure, că ele ar trebui să se „maturizeze”, să-și creeze cadrele proprii necesare.

Să ne fie însă permis să întrebăm: dar cine dacă nu tocmai puterile coloniale poartă răspunderea pentru această „lipsă de maturitate”, cine a împiedicat și împiedică popoarele coloniale să-și organizeze o viață liberă și independentă?

Am putut vedea cum au sprijinit colonialiștii „maturizarea” fostelor popoare subjugate, din zădușitorile revelații ale reprezentanților acestora, făcute atît de la tribuna O.N.U. cît și cu prilejul contactelor personale pe care le-am avut cu dinșii. Inexistența aproape totală a industriei, agriculturii primitive, mortalitate ridicată, analfabetism, lipsă de tehnicieni, medici, învățători și în general absența aproape completă de cadre naționale, iată ce piedici grele trebuie să învingă noile state care pornesc pe drumul dezvoltării independente după ce au scuturat jugul dominației coloniale.

Abia acum popoarele acestor țări capătă posibilitatea reală de a perucele la lichidarea înapoierii economice și culturale, la organizarea vieții lor politice. Realitățile acestor țări demonstrează că nu sub biciul asupritorului poate un popor să învețe să se autoadministreze; numai eliberarea totală de dominația străină îi creează posibilitatea de a-și țări o viață prosperă prin luptă și muncă proprie. (Aplauze).

Reprezentanții puterilor coloniale au declarat cu ipocrie în fața Adunării că acestea ar fi acordat de bună voie, libertate fostelor lor posesiuni coloniale.

Este lesne de închipuit efectul unor asemenea afirmații rostite într-o sală, în care nu au de față reprezentanții unor state care luptă și acum din greu pentru înlăturarea urmă-

rilor acestei „generozități”, unde erau prezenți conducătorii ca Nehru, Sukarno, Nkrumah, care au suferit ani grei de temniță pentru participarea la lupta de eliberare națională și au putut cunoaște astfel, nemijlocit, „înțelegerea” colonialiștilor pentru aspirațiile de libertate ale popoarelor asuprite!

Adevărul, pe care nimeni nu-l poate ascunde sau deforma, este că nici un popor nu și-a dobîndit libertatea din generozitatea dezinteresată a colonialiștilor. Adevărul este că independența fiecăruia din fostele state coloniale este rezultatul luptei îndîrjite a popoarelor care au vărsat sîrînca de sînge și au dat grele jefire pentru aceasta!

Nu mai datorită creșterii impetuoase a mișcării de eliberare, ridicării la luptă a popoarelor coloniale, noilor stări de lucruri din lume, schimbării raportului de forțe pe arena mondială în defavoarea imperialismului, puterile coloniale sînt azi nevoite să acorde independența unor țări pe care le-au asuprit cîteva cîi timp au putut.

Și, faptele arată că chiar și în aceste împrejurări puterile coloniale încearcă pe toate căile să-și mențină mai departe vechile privilegii în fostele lor colonii, introducînd forme mai rafinate de dominație, în special pe calea penetrației economice, spre a-și asigura exploatarea în continuare a bogățiilor acestora. Astăzi colonialismul tînde — a spus președintele Guineei, Seku Ture, în fața Adunării Generale — să îmbrace o formă internațională care toleranță, bineînțeles, drapеле și îmmurile naționalismului african, dar nu admite să i se atingă întru nimic interesele. Independența politică în sine nu înseamnă nici pe departe eliberarea națională completă.

În lumina acestor forme noi de manifestare a politicii imperialiste apar limpede adevăratul conținut și țelurile urmărite de așa-zisul program al S.U.A. pentru ajutorarea statelor din Africa.

Ce prevede de fapt acest program, prezentat de președintele Eisenhower ca un panaceu universal pentru toate problemele acestui continent? Un ajutor însumînd 100 milioane de dolari, ceea ce înseamnă, față de nevoile imense înapoierii a popoarelor Africii, o picătură de apă într-un ocean și o farmitură înfîmîd din profiturile uriașe storsse de monopolurile capitaliste de pe urma jafului colonial.

Atunci cînd reprezentanții statelor imperialiste vorbesc despre ajutorarea țărilor slab dezvoltate, o întrebare firească se impune: oare de unde au apărut aceste țări slab dezvoltate, care sînt cauzele ce le-au adus în starea lor actuală? Dacă aceste țări nu ar fi fost subjugate de puterile imperialiste, dacă popoarele lor ar fi dispus de înșele de resurse și avuții lor naționale și s-ar fi putut încadra mai de mult în procesul general al progresului economic și cultural al omenirii — oare ar mai fi existat azi o problemă a țărilor slab dezvoltate?

Iată, de pildă, cazul Liberiei, stat apărut ca independent pe harta lumii încă acum 100 ani și care a evoluat sub directa înmîrire a „ajutorului” american. O comisie a senatului S.U.A. care a studiat în anul 1956 la fața locului situația din Liberia a publicat următoarele concluzii: „Liberia este esențialmente o monocultură de cauciuc, foarte vulnerabilă la fluctuațiile pieței mondiale; este o țară slab dezvoltată care nu-și poate acoperi nevoile alimentare; are o rețea absolut insuficientă de drumuri; paludismul face ravagii, la fel ca și alte boli endemice; 90 la sută din populație este analfabetă; lipsa de personal științific și calificat, de muncitori specializați și respectabili, de cadre în general este aproape totală”. Iată cum arată, în toată goliciunea ei, grija monopolurilor americane pentru țările slab dezvoltate!

Acest exemplu este cu atît mai edificator cu cît situația din țările care nu și-au dobîndit independența este și mai gravă decît a Liberiei.

Realitățile vieții internaționale demonstrează că, în ciuda vorbelor frumoase, cercurile imperialiste nu se dau în lături de la nici o încercare, inclusiv folosirea forței, pentru a împiedica popoarele țărilor coloniale și ale altor țări care au scuturat jugul monopolurilor, să-și cucerească libertatea și să-și consolideze independența.

Mă refer înainte de toate la situația din Congo, la problema algeriană, la acțiunile agresive ale S.U.A. împotriva Cubei.

În Congo colonialiștii belgieni, cu sprijinul fățîș al celorlalte puteri occidentale în frunte cu S.U.A., folosindu-se de serviciile secretarului general al O.N.U. și ale aparatului său, încearcă să înlăbuse lupta poporului congolez pentru scuturarea definitivă a jugului colonial, să submineze independența și integritatea teritorială a statului abia constituit, spre a menține bogățiile țării sub dominația monopolurilor.

Dezbaterile generale a demonstrat izolarea în care se găsece puterile coloniale în problema Congo-ului, condamnarea severă de către țările socialiste și de către un mare număr de țări din Africa și Asia a uneltirilor imperialiste. Guvernul român consideră că Adunarea Generală, dacă vrea să-și îndeplinească cu adevărat sarcinile ce-i revin potrivit Cartei, are datoria să ia măsuri concrete pentru a se pune capăt intervenției imperialiste în treburile interne ale poporului congolez, restabilindu-se în funcțiile lor parlamentare și guvernul central legal desemnat de acesta, corespunzător intereselor întîririi independenței naționale și apărării integrității teritoriale a Republicii Congo. (Aplauze puternice).

Avem convingerea că poporul congolez va birui cîmpulul imperialismului și agenților lor și își va ocupa locul, pe deplin meritat, în comunitatea națiunilor libere. El se poate bizui pe solidaritatea statelor socialiste, a statelor care au scuturat jugul colonial, a tuturor țărilor și popoarelor iubitoare de pace și libertate.

În aceste zile se împlinesc șase ani de cînd poporul algerian luptă cu arma în mînă pentru dreptul de a-și determina singur destinele în conformitate cu propriile sale interese, șase ani de cînd colonialiștii refuză să-i acorde acest drept, decî împotr

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 11-a)

Firește, ar fi o naivitate să se considere după acest vot că imperialismul și-au schimbat peste noapte poziția de fond; trebuie să ne așteptăm la noi încercări înverșinate din partea lor de a împiedica adoptarea unor hotărâri concrete, practice, în această problemă. Delegațiile țării socialiste și ale celorlalte state care se pronunță pentru abolirea totală a colonialismului vor trebui să dea dovadă de o ascutită vigilență, de energie necesită pentru a deuce orice manevre ale colonialiștilor și sprijinitorilor lor — atât în cadrul Organizației Națiunilor Unite, cât și în afara ei. Numai prin unirea eforturilor tuturor popoarelor și țărilor iubitoare de libertate și pace se va obține desființarea totală și imediată a robiei coloniale.

În acest context trebuie abordată și problema ajutorului pentru dezvoltarea economică a țărilor coloniale sau a fostelor colonii.

Structura O. N. U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane

Tovarăși,

Printre problemele importante care au retinut atenția actualii sesiuni a fost și aceea a îmbunătățirii și perfecționării activității Organizației Națiunilor Unite.

Structura organelor O.N.U. trebuie să reflecte realitățile lumii contemporane; de aceasta depinde capacitatea ei de a lua hotărâri care să servescă interesele tuturor statelor, de a acționa eficient în rezolvarea marilor probleme la ordinea zilei și în promovarea relațiilor de pace și colaborare internațională.

Propunerile judicioase făcute în acest scop de Uniunea Sovietică au produs însă o reacție plină de furie din partea reprezentanților Statelor Unite și aliaților lor. Răstălmăcind cu rea credință aceste propuneri, făcând din alb negru, aceștia au încercat să înfățișeze măsurile preconizate în scopul întăririi organizației ca fiind „să distrugă” O.N.U., „să-i submineze” temelile.

Cum se explică această reacție? De la înființarea Organizației Națiunilor Unite, S.U.A., profitând de raportul de forțe existent pe atunci în această organizație și de situația lor dominantă în lumea capitalistă, și-au asigurat în cadrul O.N.U. o poziție privilegiată care le-a permis să o folosească în interesele cercurilor agresive americane și ale blocurilor militare de sub egida lor. Sînt cunoscute numeroase cazuri în care steagul O.N.U. a servit pentru a acoperi acte agresive și acțiuni de război ree ale S.U.A., intervenții ale acestora în treburile interne îndreptate împotriva unor alte state suverane.

Pentru situația care s-a creat la O.N.U. este caracteristică că la nici una din sesiunile Adunării Generale locul de președinție nu a fost ocupat de un reprezentant al unei țări socialiste. Datorită presiunilor Statelor Unite a fost înclăcat, nu odată în defavoarea țărilor socialiste, principiul justei repartizări geografice a locurilor de membru nepermanent în Consiliul de Securitate.

Funcția de secretar general s-a aflat întotdeauna în mâinile unei persoane legate de grupul puterilor occidentale. Datorită acestui fapt, în locul apăsător în spiritul deplin obiectivității a hotărârilor Adunării Generale și ale Consiliului de Securitate, secretarul general a jucat de multe ori rolul de simplă unealtă a politicii puterilor occidentale. Concluziile în această privință este cazul actualului secretar general, dl. Hammarskjöld, a cărui acțiune arbitrară și unilaterală în Congo a denaturat flagrant hotărârile Consiliului de Securitate, în favoarea intereselor puterilor coloniale și contrar cerințelor consolidării independenței naționale a poporului congelez.

Era de așteptat ca reprezentanții puterilor occidentale să opună rezistență propunerilor îndreptate spre curmarea acestor stări de lucruri nedrepte și profund dăunătoare pentru însăși viața organizației. Statele Unite nu doresc îmbunătățirea structurii O.N.U. tocmai pentru că văd în aceasta o primădire a privilegiilor pe care le dețin în această organizație.

Dar timpurile s-au schimbat, realitățile din viața internațională sînt cu totul altele decît în 1945.

În perioada care s-a scurs de atunci a crescut considerabil ponderea statelor socialiste în viața internațională. În 1945 nu existau decît două țări socialiste: U.R.S.S. și R.P. Mongolă, astăzi există un sistem mondial socialist, cu o populație de peste un miliard de oameni, mai mult de 1/3 din populația globului, și care reprezintă o uriașă forță economică și politică, în necontenită creștere.

În același timp s-au eliberat din cîtușele colonialismului aproximativ 1 miliard 500 milioane de oameni; pe ruinele imperiilor coloniale s-au format zeci de state naționale, care joacă un rol propriu, tot mai activ în politica mondială.

În lume și la O.N.U. există în prezent trei grupuri de state: statele socialiste, statele neutre și state aparținînd alianțelor occidentale.

Organizația Națiunilor Unite își va putea îndeplini cu succes sarcinile ei în revin numai dacă în organele ei se vor asigura condiții de reală egalitate tuturor celor trei grupuri de state.

Acușată necesitate se impune, în primul rînd, pentru Consiliul de Securitate. Poate fi considerată normală situația actuală, cînd printre membrii permanenți ai Consiliului

Firește că un asemenea ajutor, pentru a răspunde cu adevărat intereselor popoarelor din aceste țări, trebuie să fie lipsit de orice condiții politice și să fie efectiv îndreptat spre necesitățile dezvoltării economice. Tocmai acestea sînt caracteristicile ajutorului de interesat pe care-l acordă Uniunea Sovietică și celelalte țări socialiste tinerelor state independente — în contrast cu așa-zisul ajutor american îndreptat în cea mai mare parte spre scopuri militare.

Problema lichidării colonialismului și a urmărilor sale este strîns legată de ansamblul problemelor vieții internaționale actuale, și în primul rînd de problema dezarmării generale și totale. Nevoile uriașe ale țărilor slab dezvoltate pentru lichidarea urmărilor dominației coloniale cer și mai imperios eliberarea fondurilor îrosite azi pentru cheltuieli militare.

În fața popoarelor coloniale, ca și a celor care pășesc acum pe calea dezvoltării independente stau încă nenumărate greutăți și probleme complexe. În rezolvarea acestora ele se sprijină nu numai pe resursele și capacitățile proprii, ci și pe sprijinul tuturor forțelor păcii și progresului.

Nu este departe vremea, tovarășii, cînd lupta popoarelor va șterge definitiv de pe suprafața pămîntului orice urma a robiei coloniale, a dominației unui stat asupra altuia. Toate popoarele consideră ca o datorie a lor să contribuie din toate puterile la apropierea cîi mai grabnică a acestui moment istoric în mersul înaintei al omenirii pe calea progresului! (Aplauze puternice).

de Securitate nu se numără nîl unul dintre marile state noue din Asia și Africa? Care pe de teme state mari ca India sau Indonezia, cu zeci și sute de milioane de locuitori, nu fac parte dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate?

Același principiu al reprezentării egale a celor trei grupuri de state trebuie aplicat și structurilor organelor executive ale O.N.U. Adoptarea propunerii Uniunii Sovietice ca Secretariatului să fie constituit din trei reprezentanți, cîte unul din partea fiecărui grup de state, ar pune capăt situației actuale în care secretarul general servește practic politica unui singur grup de țări — puterile occidentale — ar crea condițiile necesare de obiectivitate în activitatea aparatului O.N.U.

Crearea unor asemenea condiții devine cu atît mai prezentă cu cît cresc răspunderile O.N.U. în rezolvarea principalelor probleme internaționale. Se știe că forțele armate internaționale, prevăzute a fi organizate în cazul înfăptuirii dezarmării generale și totale, ar urma să fie folosite pe baza hotărîrilor Consiliului de Securitate. Își închipuie însă cineva că statele socialiste vor accepta să contribuie la crearea acestor forțe internaționale atîta timp cît nu vor exista garanții serioase ca ele nu vor fi folosite în scopuri contrare intereselor păcii?

Trebuie arătat că în ciuda campaniei de dezorientare duse de puterile occidentale, necesitatea reexaminării structurii O.N.U. a fost recunoscută de o serie de state neutre, deși unele propuneri făcute de acestea diferă de ale țărilor socialiste.

Menținerea actualelor stări de lucruri, care nu țin seama de realități, nu ar putea să ducă decît la subminarea temelilor Organizației Națiunilor Unite. Avem convingerea că în ciuda obstacolelor pe care le-ar mai ridica adversarii colaborării internaționale, viața însăși va impune modificările cerute de necesitățile consolidării acestei organizații, spiritului prestigiosului și rolului ei ca instrument de menținere a păcii, de dezvoltare a cooperării internaționale.

În cadrul sesiunii s-a ridicat de către reprezentanții unui șir de state și problema schimbării sediului O.N.U. Măsurile de șicanare ale autorităților americane față de delegațiile țărilor socialiste și ale altor țări iubitoare de pace ca, de pildă, Cuba, provocările puse la cale cu ajutorul unor huliganii fasciști, discriminările rasiale cărora le-au căzut victimă reprezentanții ai unor țări africane, toate aceste fapte, tipice pentru atmosfera și moravurile din mult lăudata „lume liberă”, au produs o impresie penibilă și au stîrnit indignarea a numeroase delegații. Ele arată că New Yorkul nu este un loc potrivit pentru un for internațional cum este O.N.U. Apare necesar să se examineze problema găsirii unui alt sediu pentru O.N.U. într-o țară unde să fie asigurate acestei organizații condiții potrivite pentru desfășurarea unei activități constructive.

O problemă fundamentală a cărei rezolvare este imperios cerută de însuși principul larg recunoscut al universalității O.N.U. este granița restabilire a drepturilor legitime ale R. P. Chineze. Din O.N.U. fac parte 99 de state mari și mici, cu orînduri social-politice diferite și poziții deosebite în politica lor externă. În același timp, R. P. Chineza, cu cei peste 600 de milioane de locuitori ai săi, nu este reprezentată la O.N.U., iar locul ei este uzurpat de un guvern fantomă care nu se reprezintă decît pe el însuși și, mai ales, pe stăpîniți ai imperialismului. În cadrul discuțiilor privind problema reprezentării Chinei, majoritatea covârșitoare a vorbitorilor — reprezentanții ai unor state din Asia, Africa, America Latină precum și ai unor state capitaliste din Europa occidentală ca Danemarca și Irlanda — s-au pronunțat pentru recunoașterea dreptului legitim al R. P. Chineze de a fi reprezentată în O.N.U. Mulți delegați au arătat, pe bună dreptate, că participarea R. P. Chineze este imperios necesară pentru rezolvarea problemei dezarmării și a altor probleme internaționale vitale.

Votul obținut la limită, prin care s-a aminorat și de astă dată discutarea și rezolvarea problemei reprezentării Chinei, a arătat că tot mai multe membre ale O.N.U. refuză să susțină poziția absurdă și nerealistă de ignorare a Chinei populare. Comentînd acest vot, oameni politici și presa americană l-au apreciat ca o înfrîngere pentru S.U.A. și ca un semn că falimentul deplin al încercărilor lor de a ține R. P. Chineza în afara O.N.U. este iminent.

Activitatea delegației R. P. Romîne la O. N. U. — expresie a voinței ferme de pace a poporului român

Tovarăși,

În cadrul activității sale la Adunarea Generală delegația noastră a precizat public poziția Republicii Populare Romîne față de principalele probleme internaționale actuale în cuvîntarea ținută în cadrul discuției generale, în intervențiile rostite în ședința plenară și în Comitetele Adunării Generale, în contactele stabilite cu celelalte delegații, precum și în declarații făcute organelor de presă.

Umăr la umăr cu delegațiile Uniunii Sovietice și ale celorlalte țări socialiste, delegația noastră a dus o acțiune perseverentă și continuă pentru a face cunoscută și a clarifica poziția țărilor socialiste și pentru a se adopta măsuri practice, care să contribuie la rezolvarea constructivă a marilor probleme internaționale nerezoivate.

Propunerile prezentate spre examinare Adunării Generale de către guvernul român cu privire la „ACTIUNI PE PLAN REGIONAL ÎN VEDEREA ÎMBUNĂTĂȚIRII RELAȚIILOR DE BUNĂ VECINĂTATE DINTRE STATE EUROPENE APARTININD UNOR SISTEME SOCIAL-POLITICE DIFERITE” și cu privire la „MĂSURI PENTRU PROMOVAREA ÎN RINDURILE TINDERETULUI A IDEILOR PACII, RESPECTULUI RECIPROC ȘI ÎNTELEGERII ÎNTRE POPOARE” s-au bucurat de o apreciere pozitivă.

Ideea unor aranjamente regionale de pace și securitate a fost susținută nu numai de R. P. Romînă și de celelalte țări socialiste, dar și de Ghana, și de alte țări din Asia și Africa. În cuvîntarea sa în cadrul dezbaterii generale, ministrul Afacerilor Externe al Greciei, dl. Averoff, a declarat că apreciază intențiile guvernului român și a adăugat că propunerea romînă „conține unele elemente utile cu care în principiu am fi de acord”.

Acordul acesta de principiu nu merge însă prea departe, întrucît reprezentantul guvernului grec se declară împotriva înfăptuirii practice a unei zone de pace, liberă de arme nucleare și arme rachetă în regiunea Balcani, invocînd argumentul că „dezarmarea generală, care este răspunderea primordială a marilor puteri, constituie singurul răspuns posibil și realist la orice idee și la orice propunere de dezarmare regională”.

Ne găsim astfel în fața unei situații curioase. Atunci cînd țările socialiste insistă pentru dezarmarea totală, țările N.A.T.O. printr-o parte și Grecia, se opun și declară că țările socialiste urmăresc obiective prea vaste, că ar promova chipurile tactica „totul sau nimic”, că trebuie urmărite obiective mai modeste, mai ușor realizabile.

Atunci însă cînd țările socialiste propun măsuri limitate, menite să contribuie la stabilirea unui climat de încredere între state și să creeze condiții favorabile unor acorduri generale, statele N.A.T.O. răspund că asemenea măsuri n-ar

fi realizabile decît prin înfăptuirea dezarmării generale, pe care tot aceleași state o împiedică.

Unde este logica poziției acestora? Singura logică este că adepții acestei poziții se opun nu numai dezarmării generale și totale, dar și oricărui măsuri reale de dezarmare, creînd greutăți artificiale în calea rezolvării practice a problemelor arzătoare ale relațiilor internaționale.

Țările socialiste nu s-au plasat nicodată pe poziția total sau nimic. Fîind cele mai consecvente luptătoare pentru înfăptuirea practică a dezarmării generale și totale în cel mai scurt timp posibil, ele au propus, în același timp, o serie întreagă de măsuri concrete, care ar putea preceda acordul de dezarmare generală și totală — printre care și propunerile pentru înfăptuirea unor zone de pace și bună înțelegere în diferite regiuni ale lumii.

Ar trebui reamintit că tocmai pentru a da măsurilor preconizate un caracter cât mai realist, guvernul român a propus să se ceară marilor puteri să garanteze că vor respecta angajamentele asumate de statele balcanice în cadrul înțelegerilor regionale. U.R.S.S., după cum se știe, s-a declarat gata să acorde asemenea garanții dacă, bineînțeles, și celelalte mari puteri vor proceda la fel.

În aceeași cuvîntare la care m-am referit mai înainte, dl. Averoff și-a exprimat nemulțumirea în legătură cu deosebirea pe care o facem între poziția guvernului grec și cea a opiniei publice din Grecia față de problema colaborării interbalcanice.

Noi nu dorim să ne amestecăm în treburile interne ale Greciei. Dar este de notorietate publică că în Grecia forțe politice influente, de cele mai variate nuanțe, numeroși frunțași ai vieții publice, personalități marcante din viața economică, culturală se pronunță în favoarea înțelegerii balcanice. Însuși faptul că presa guvernamentală, personalitățile oficiale din Grecia și Turcia se ocupă pe larg de propunerile guvernului român dovedește că aceste propuneri rețin atenția și interesul opiniei publice din aceste țări.

Pentru moment, guvernele grec și turc nu sînt favorabile înfăptuirii unei înțelegeri interbalcanice de pace și securitate. Noi vom continua însă să acționăm pentru înfăptuirea unei asemenea înțelegeri, conștinși fiind că aceasta corespunde intereselor vitale ale popoarelor din această regiune, intereselor păcii (Aplauze).

Sperăm că și cererile guvernante din Grecia și Turcia vor ține seama de realitate, se vor alătura eforturilor noastre pentru a fi în Balcani o zonă a bunei vecinătăți, a păcii și securității, în care să se dezvolte schimbările pașnice economice, culturale, între popoare în interesul lor reciproc.

În convorbirile avute cu o serie de reprezentanți ai statelor din Africa și Asia și din America Latină, aceștia,

în ciuda deosebirilor dintre noi, au manifestat o deosebită simpatie pentru țara și poporul nostru și mult interes pentru modul în care am rezolvat problemele complexe ce s-au pus în fața țării noastre după eliberare: lichidarea înapoierii economice, dezvoltarea industriei, ridicarea agriculturii, formarea de cadre naționale numeroase, îmbunătățirea nivelului de trai, dezvoltarea culturii.

Este evident că interesul și simpatia cu care popoarele din Asia, Africa și America Latină privesc realizările țărilor socialiste nu sînt pe placul puterilor colonialiste.

Pentru a atenua impresia puternică pe care a produs-o asupra delegaților cit și a opiniei publice demascarea necruțătoare a colonialismului și a situației grele în care sînt ținute țările dependente de către puterile imperialiste, reprezentanții acestora din urmă, în frunte cu cei americani sprijiniți de cîteva valeți de ai lor de teapa simbiotezului filipinez, au recurs la o diversivno provocatoare împotriva țărilor socialiste, reluînd răsuflata calomnie a așa-numitelor „națiuni captivate”. La asemenea ieșiri s-au dat și în afara cadrului O.N.U. persoane oficiale din unele țări imperialiste.

Trebuie să vă spunem, tovarășii, că lucrul acesta nu ne surprinde de loc. Este bine cunoscut că imperialismul reîncepe să vînture acest „șobolan mort” ori de cîte ori treburile le merg prost, ori de cîte ori sînt strînsi cu usa, fie în domeniul vieții internaționale, fie în cel al politicii interne, iar ocazii din acestea li se oferă în ultimul timp din ce în ce mai des. (Aplauze puternice).

Deși relațiile dintre Romînia și Franța se dezvoltă continuu în interesul celor două țări și popoare, recent într-o cuvîntare ținută la Nisa generalul De Gaulle a reluat și el aceeași temă răsuflată. Ce să fi determinat oră acest lucru? Însuși vorbitorul nu a ascuns adevărata cauză care a provocat ieșirea lui — iritarea pe care i-a pricinuit-o poziția țărilor socialiste în problema algeriană.

Își închipuie însă cercurile colonialiste din Franța că atacurile împotriva țărilor socialiste vor avea darul să abată atenția opiniei publice franceze și a celei mondiale de la războiul nedrept, asupra lor pe care îl duc colonialiștii francezi împotriva poporului algerian? Care asemenea atacuri vor face poporul francez să uite că războiul din Algeria l-a costat pînă acum viața a zeci de mii de fii ai săi, că în Algeria au fost trimiși peste 750 de mii de soldați francezi, că pentru acest război Franța cheltuiește zilnic circa 3 miliarde de franci? Nici o diversivno nu-i poate scoate pe colonialiștii francezi din mlaștina în care i-a adus propria lor politică, condamnată cu asprime de cele mai largi mase ale poporului francez iubitor de libertate, de mințile sale cele mai luminate!

Așa cum am mai arătat, Republica Populară Romînă, împreună cu toate țările iubitoare de pace și libertate, sprijină cu adîncă simpatie lupta dreaptă a poporului algerian pentru dreptul de a-și hotărî soarta corespunzător cu voința sa!

Să se pună capăt singerosului și inumanului război dus împotriva poporului algerian de către colonialiștii din Franța! Trebuie să se bucure de libertate totală! (Aplauze puternice).

În Statele Unite ale Americii, unde campania de alegeri prezidențiale este în toi, cei doi candidați la președinție se supralicitează și se declară de dragoste pentru libertatea țărilor socialiste — deși nu le-ar fi de loc greu să găsească obiective mult mai apropiate, de pildă chiar pe continentul american, pentru a-și exercita dragostea pentru libertatea altor popoare.

Nu este greu de înțeles proasta dispoziție a celor doi candidați la scaunul prezidențial. Nu am de loc intenția să mă amestec, în vreo formă, în campania electorală din Statele Unite. Mă voi referi doar la relațiile oamenilor politici, ale experților economici, ale organelor de presă aparținînd ambelor partide politice burgheze din Statele Unite — democrat și republican.

Așa cum reiese din aceste relații, sarcina celor doi candidați nu este de loc ușoară. Într-adevăr nu e ușor și nici simplu să te prezinți în fața alegătorilor, fără să ai vreun program de măsuri concrete pentru rezolvarea problemelor stringente ale țării. Nu este ușor să înfrunți judecata alegătorilor cînd semnele unei noi crize economice bat la ușă, cînd industria metalurgică nu folosește decît 53 la sută din capacitatea ei de producție, iar cea a automobilelor chiar mai puțin, antrenînd la stagnare ale ramuri ale economiei; cînd șomerii se numără pe milioanele, o mare parte a acestora fiind pe drumuri, fără lucru de 2 ani și de peste 2 ani, cînd, așa cum a mărturisit chiar unul din candidați, 17 milioane de bărbați și femei din S.U.A. se culea flămînzii în fiecare seară.

Și, la toate acestea, s-a mai adăugat și sesiunea O.N.U., cea mai vizibilă și mai frîntă din cea a cunoscut O.N.U., cu noianul ei de probleme foarte puțin plăcute pentru imperialism. Pe toată perioada cît a durat dezbaterile generale, campania alegerilor prezidențiale din S.U.A. a trecut pe planul al doilea, iar pe primul plan al atenției opiniei publice americane s-au impus problemele dezbătute în sesiunea O.N.U. Și, odată cu aceasta, au apărut pe primul plan, ca sub lumina orbitoare a unui proiecteur, eșecurile politicii externe americane, impasul în care a adus-o linia de „balansare pe marginea prăpastiei”, adversitatea pe care o trezește ea pînă și în țările aliate ale Statelor Unite. S-a dezvoltat cu deosebită putere unul din aspectele cele mai penibile ale acestei politici — rezultatele dominației S.U.A. asupra țărilor din America Latină și din alte continente, urmiările dezastruoase ale colonialismului.

Toate acestea fac de înțeles enervarea politicianilor reacționari din S.U.A. și motivele care-i îndeamnă să recurgă la furtivele diversivno internaționale.

Unul dintre cei doi candidați la președinție, dl. Nixon, și-a anunțat recent intenția de a vizita, în cazul cînd ar fi ales președinte, „fiecare din țările Europei răsăritene, inclusiv Cehoslovacia, Bulgaria și România”, precizînd că n-ar urmări să „obțină bunăvoința conducătorilor comunisti” — ceea ce, recunoaștem, ar depăși posibilitățile lui — ci să capete prilejul de a mai vîntura șobolanul mort, la care ne-am referit mai sus. (Risete, aplauze).

Ce am putea să spunem despre planurile turistice ale d-lui Nixon și despre scopurile pe care le urmărește? Poporul român, stăpîn pe soarta sa, care și-a cîștigat libertatea cu prețul unor jefite grele, e mîndru de curierii sale revoluționare și privește cu încredere viitorul său socialist. (Aplauze îndelungate). Poporul român știe cum se poartă și primească oaspeții, pe cei poftiți precum și pe cei nepoțtiți, pe cei buni, precum și pe cei răi, pe prieteni și pe neprieteni.

Dacă cumva dl. Nixon ar dori să ne viziteze țara pentru a face cunoștință și a privi în mod realist și cinstit viața și realizările poporului român, pentru a-și aduce contribuția la dezvoltarea relațiilor de pace și colaborare între popoarele noastre în spiritul respectului reciproc și neamtecului în treburile interne, — atunci desigur că poporul nostru l-ar primi după cum s-ar cuveni unui vizitator venit cu astfel de gânduri. Dar dacă el ar încerca să ne calce pragul pentru a se amesteca în treburile noastre, atunci propria lui experiență doborîdită de curînd în America Latină, iar recent de tot în propria lui țară, ar trebui să-i arate la ce primire se poate aștepta un asemenea musafir nepoțtit. (Risete, aplauze).

Ar fi însă greșit, tovarășii, să se aprecieze după declarații de felul celor făcute de dl. Nixon, preocupările și starea de spirit reală a păturilor largi ale poporului american. Așa cum am arătat în mesajul de prietenie sinceră adresat harnicului și ineztratului popor american cu prilejul sosirii noastre la New York — în ciuda faptului că promotorii perimatei și periculoasei concepții a războiului rece încearcă să ridice obstacole artificiale în calea cunoașterii reciproce și a relațiilor bazate pe respect reciproc între popoare, — considerăm că există perspectiva dezvoltării legăturilor prietenești dintre cele două popoare ale noastre. (Aplauze).

Cu toate că nu ni s-au creat condiții favorabile pentru a cunoaște mai bine S.U.A. și poporul american — fapt pe care l-au dezaprobat în public exponenții mai lucizi ai opiniei publice americane — am avut totuși o serie de întîlniri utile cu un număr de oameni de afaceri și de cultură americani.

Ceea ce credem important de subliniat în urma acestor întîlniri este faptul că, în ciuda concepțiilor care ne despart, toți acești oameni doresc extinderea relațiilor dintre țările noastre, doresc ca în lume în general să existe condiții favorabile dezvoltării relațiilor economice și culturale dintre state și popoare.

Aceeași tendință s-a făcut simțită și în cursul recente vizite în S.U.A. a oamenilor de știință romîni în frunte cu ministrul Învățămîntului și Culturii, tov. I. Murgulescu.

Cursa învîntărilor, uriașele comenzi de război au dus profituri fabuloase, fără precedent în întreaga istorie a capitalismului, unui număr restrîns de monopoliști gigantic, profitoare ale comenzilor de armament. Și, merită să amintim în această ordine de idei, că ziua sosirii vasului „Bal-tika” a fost marcată printr-o scădere sensibilă a valorilor de la Bursa de la New York. Dar cursa învîntărilor n-a avut nici pe departe acel efect salutar asupra economiei ameri-

cane pe care îl promiteau apologeții politici de „balansare pe marginea prăpastiei războiului”. Aceasta face ca și în rîndurile unei părți a burgeoisiei să se facă auzite tot mai des păreri favorabile promovării unei relații de coexistență pașnică, extinderii legăturilor economice cu țările socialiste.

Dacă asemenea tendințe, — și nu tendințele spre stimularea războiului rece și a politicii de forță, — ar prevala în orientarea guvernului S.U.A., aceasta ar corespunde, fără îndoială, intereselor colaborării internaționale și consolidării păcii.

Trebuie să adaug că oamenii simpli din S.U.A., în măsura posibilităților restrîns pe care le-am avut de a-i întîlni, au avut o atitudine de simpatie și prietenie față de delegația noastră.

Emoționantă a fost întîlnirea delegaților noștri cu romîni americani.

Printre aceștia se aflau intelectuali, oameni de afaceri, conducători ai bisericilor romine ortodoxe din S.U.A., muncitori, meseriași și funcționari, oameni în vîrstă care au trăit primii ani ai vieții în Romînia, precum și alții mai tineri, născuți în S.U.A.; cu toții n-au uitat de țara de baștină a lor sau a părinților lor, urmăresc cu adînc interes evenimentele din Republica Populară Romînă, se bucură de succesele ei.

Ei au ascultat cu nesat răspunsurile pe care le-am dat numeroaselor lor întrebări privind dezvoltarea economiei și culturii noastre, viața publică în Republica Populară Romînă, relațiile sale externe.

Pe drumul de întoarcere în patrie, ne-am folosit de trecerea noastră prin Franța și Austria pentru a stabili unele contacte cu reprezentanții ai vieții economice, politice, culturale.

În Franța ne-am întîlnit cu membri ai grupurilor parlamentare franco-romine din Adunarea Națională și Senat, ca și cu alte personalități ale vieții politice, economice și culturale. Și aici am constatat dorința de consolidare și dezvoltare a relațiilor, în spiritul prieteniei tradiționale dintre poporul român și cel francez.

După cum știți, în drum spre țară, ne-am oprit și la Viena. Aci am avut convorbiri deosebit de interesante și cordiale cu cancelarul Raab, vicecancelarul Pittermann și cu alți oameni de stat, de afaceri, de cultură din Austria. Între noi și conducătorii austriaci — sîntem bucuroși s-o declarăm — există un punct de vedere comun într-o problemă foarte importantă — și anume că dezvoltarea relațiilor economice formează o bază solidă pentru apropierea între state. După cum s-a exprimat plastic vicecancelarul Pittermann, schimbările economice constituie punți trancine de apropiere între popoare, pe care pot merge în siguranță, împreună, țări cu orînduri social-economice diferite.

Noi sîntem hotărîți să facem totul pentru întărirea acestor punți. Sîntem conștinși că rezultatele pozitive ale recente vizite în Austria a delegației guvernamentale romine, ca și vizita care va urma, a delegației guvernamentale austriace în Republica Populară Romînă, vor constitui o contribuție însemnată în această direcție.

Absența noastră din țară a fost îndelungată și trebuie să spunem, tovarășii, că lucrul acesta nu ne-a fost ușor; în tot timpul cîm am stat în străinătate am simțit cu putere dorul de patrie, de tovarășii noștri de muncă, de oameni și mealeguri noastre dragi. În ciuda însă a distanței ne-am simțit mereu aproape de țară, știind că activitatea noastră este urmărită neîntrerupt de poporul nostru. (Aplauze). Zi și noaptea, telegraful, poșta, radioul ne aduceau scrisori, telegrame, mesaje trimise de colective de muncă din fabrici și întreprinderi, de simpli muncitori și țărani, de artiști, scriitori și oameni de știință, de tineri și de pensionari, de slujitori ai cultelor religioase, de militari, care, toate, exprimau aprobarea pentru politica externă a partidului și guvernului, sprijinul pentru activitatea delegației țării noastre la O.N.U.

În această impresionantă unanimitate de opinii, noi am văzut expresia voinței ferme de pace a poporului nostru unit în jurul partidului și guvernului, am simțit încăodată, cu putere, ce izvor de forță este faptul că politica noastră externă pornește de la cerințele și aspirațiile poporului și se identifică cu acestea, se bucură de totala sa aprobare. (Aplauze îndelungate).

La New York am avut posibilitatea de a înfățișa de la tribuna O.N.U., în fața reprezentanților a aproape tuturor statelor lumii, un tablou al transformărilor profunde și al marilor realizări obținute de oamenii muncii din țara noastră.

După cum știți, ieri s-au încheiat lucrările Plenarei C.C. al P.M.R., care a analizat rezultatele îndeplinirii planului de stat pe 1960 și a adoptat planul de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

Am început cu bine, sau, cum se spune, am pășit cu dreptul în realizarea planului de 6 ani adoptat de Congresul partidului. Avem convingerea fermă că oamenii muncii din țara noastră, conduși de partid, vor îndeplini cu succes prevederile planului pe 1961, în interesul dezvoltării mai de departe a economiei naționale, ridicării bunăstării celor ce munesc, pentru victoria deplină a socialismului în țara noastră. (Aplauze puternice, repetate).

Peste puține zile omenirea muncitoare va sărbători cea de-a 45-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie în Uniunea Sovietică, făcînd în focul acestei mărețe revoluții, împlînind aniversarea ei prin noi victorii pe tărîmul construirii comunismului. Numai în ultimii 15 ani producția industrială a Uniunii Sovietice a crescut de 6 ori, Uniunea Sovietică a întrecut toate statele capitaliste din Europa și se îndreaptă cu pași rezezi spre primul loc din lume în ce privește volumul producției industriale. Mari realizări a obținut agricultura sovietică. Producția ei globală a crescut în ultimii 6 ani cu 50 la sută. Crește neînecat nivelul de trai al oamenilor sovietici, se îmbunătățesc condițiile lor de muncă și de viață.

Impresionantele realizări ale Uniunii Sovietice în domeniul cercurii cosmospulului, ca și în alte ramuri ale științei și tehnicii, unde ea și-a cucerit înțitiatea pe scară mondială, stîrnesc admirație în întreaga lume.

Aceste victorii Uniunea Sovietică le datorează conducerii leniniste, ferme și înțelepte a Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, partid a cărui activitate constituie o pildă însușitoare și un înalt îndreptar pentru toate partidele marxist-leniniste din lume. (Aplauze puternice).

Mari realizări în domeniul dezvoltării economiei, culturii, ridicării nivelului de trai au obținut și celelalte țări ale lagărului socialist. Aceste rezultate reflectă uriașele progrese ale socialismului în epoca inaugurată prin Marea Revoluție Socialistă din Octombrie. Ele sînt urmările cu profundă simpatie de oamenii muncii din toate țările, constîtînd cel mai puternic argument în favoarea ideilor socialismului și comunismului.

Nu este deloc întîmplător că oameni de stat, economiști, presa și țările capitaliste se preocupă atît de intens în ultimii ani de datele comparative ale evoluției economice în lumea capitalistă și în lumea socialistă. Tot mai des se fac auzite din lagărul capitalist mărturisiri slite privind victoriile pe care le repurtează lumea socialistă în întrec

Adunarea reprezentanților oamenilor muncii din întreaga țară

MOȚIUNE

Noi, reprezentanții oamenilor muncii din toată țara, întruniți în Capitala patriei noastre, ascultând expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej...

le ale omenirii și se bucură de simpatia și adunarea popoarelor din lumea întreagă.

Spre deosebire de toată lumea, propunerile prezentate de delegația țării noastre la Adunarea Generală a Organizației Națiunilor Unite...

În numele tuturor celor ce muncesc din patria noastră, asigurăm partidul nostru drag și Comitetul său Central...

Trăiască Partidul Muncitoresc Român și Comitetul său Central! Trăiască scumpa noastră patrie, Republica Populară Română!

Intregul popor român, care a urmărit cu profund interes solii țării la Organizația Națiunilor Unite...

Actuala sesiune a Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite, cea mai însemnată sesiune din istoria acestei organizații...

Poporul român împărtășește întru totul poziția delegației țării noastre, care a acordat sprijin deplin...

Aprobare unanimă, entuziastă

Încă de la orele 17.30, clubul uzinelor Republica devenise nelincăpător. Afliid că expunerea...

La clubul uzinelor Republica. Adunați în jurul aparatului de radio, muncitorii ascultă cu viu interes transmisia expunerii tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Că și la „Republica”, în aceste ceasuri ale inserării, în întreaga țară în fața aparatelor de radio...

Adeseori, aici în sala clubului uzinelor Republica cu răsunat aplauze îndelungate la pasjele care se referă la creșterea forțelor păcii...

— Multumim din adincul inimii delegației țării noastre, conduse de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej...

răsună aplauze vil și exclamații: „Așa e. Politica promovată de partidul și guvernul nostru este propria noastră politică”.

Citeva tinere s-au adunat în jurul tovarășii Negulescu Ana, ajutoare de maistru, o femeie în puterea vârstei care le spune:

— „Ați ascultat ce-a spus conducătorul iubit al poporului nostru. Datoria de cinste a fiecăreia dintre noi e să muncim mai bine...”

— „Când tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej s-a referit la nenumăratele mesaje, telegrame și scrisori primite din patrie la New-York și a arătat că politica externă a țării noastre pomeste de la cerințele și aspirațiile poporului și se identifică cu acestea...”

De pe cuprinsul patriei, corespondenții ziarului nostru și numeroși oameni ai

muncii au transmis la redacție prin seara firului relatării despre interesul și entuziasmul cu care au urmărit omenii muncii expunerea făcută de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej...

La combinatul forestier „Bernoth Andrei” din Vatra Dornei a luat cuvântul printre alții și maestrul lovit Moldoveanu care a spus: „Aprobăm din toată inima și ne exprimăm recunoștința față de activitatea desfășurată de delegația țării noastre...”

La funcționarii de la Tg. Mureș și Iași, la Ploiești și Timișoara ca și în alte centre de pe cuprinsul țării omenii muncii, ascultând expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, și-au exprimat hotărârea de a lupta pentru dezvoltarea economiei naționale...

Mai ieftin, mai bun, mai mult

BACAU (coresp. „Scintei”). — De la începutul anului și până în prezent, la fabrica „Partizanul” Bacău s-au economisit peste 276.000 decimetri pătrați de piele...

Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la recenta plenară a C.C. al P.M.R. a prilejuit însuflețite discuții printre muncitorii fabricii. Inginerii și tehnicienii fabricii au făcut un șir de propuneri privind modernizarea producției fabricii pentru anul viitor...

Cu însămintările de toamnă terminate

TIMIȘOARA Tormac, Tirol, Foeni, Mășloc și altele. PITEȘTI

Hotărâți să obțină producții mari de grâu în anul viitor, harnicii lucrători din gospodăriile de stat din regiunea Timișoara, organizându-și bine muncă folosind fiecare oră bună de lucru...

INFORMAȚII

● Miercuri seara a părăsit Capitala, îndreptându-se spre patrie, tovarășul Andrei Ivanovici Sevcenko, secretar al Consiliului Central al Sindicatelor din U.R.S.S. care a participat la lucrările celui de-al 11-lea Congres al Sindicatelor din R. P. Română.

● La plecarea, oaspetele a fost condus de membri ai Prezidiului C.C.S. și de activiști sindicali.

● În cursul zilei de miercuri oaspetele indian dr. V. K. Rao, director al Institutului de dezvoltare economică din New Delhi, a făcut o vizită la Ministerul Învățământului și Culturii, unde a fost primit de Ilie Murgulescu, ministrul Învățământului și Culturii.

● După această declarație, neliniștea opiniei publice engleze a crescut și mai mult. După ce transmite agenția Reuters...

● Miercuri, în runda a 6-a a finalei Olimpiadei de șah, echipa R. P. Române a înfrânt echipa Olandei. După desfășurarea timpului regulat...

● La tragerea Pronoxexp din 2 noiembrie au fost extrase din urnă următoarele numere: 7, 33, 28, 38, 23, 15. Numere de rezervă: 2, 9. Fond de premii: 503.550 lei. (Agerpres)

ULTIMELE STIRI

DE PEȘTE HOTĂRĂRI

LUCRĂRILE SESIUNII O. N. U.

Puterile occidentale împing problema dezarmării pe panta discuțiilor sterile

NEW YORK 2 (Agerpres). — În ședința din dimineața zilei de 1 noiembrie a Comitetului Politic continuat discuțiile în problema dezarmării.

O. N. U. trebuie să întindă o mână de ajutor poporului cuban

NEW YORK 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie a fost convocată pentru a doua oară ședința plenară a Adunării Generale la care a continuat discutarea problemei ca plingerea guvernului Cubei împotriva agresiunii pregătite de către țări de S.U.A. să fie înaintată Adunării.

Reprezentantul U.R.S.S., V. A. Zorin, a declarat că este puțin probabil ca în decursul întregii istorii a existenței sale O.N.U. să fi avut de rezolvat o situație atât de primejdioasă în ce privește urmările sale cum este cea în care se află în prezent unul din statele membre ale O.N.U. — Republica Cuba.

Noi presiuni asupra Cubei

NEW YORK 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie Eisenhower a făcut o declarație în legătură cu baza militară americană Guantanamo aflată pe teritoriul Cubei.

Atașuri de Algeria luptătoare

Cu prilejul împlinirii a 6 ani de la începerea insurecției armate în Algeria, la Tunis a avut loc un mare miting de solidaritate cu lupta de eliberare a poporului algerian.

SCURTE ȘTIRI

MOSCOVA. Leonid Brejnev, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a înmănat lui Klement Vorosilov medalia de aur „Secera și Ciocanul”, Ordinul Lenin și Diploma Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. prin care i s-a conferit titlul de Erou al Muncii Socialiste.

BERLIN. După cum anunță agenția A.D.N. la 1 noiembrie Asamblăea de cîntec și dansuri al Forțelor Armate ale R. P. Române a dat ultimul său spectacol la Berlin, încheind turneul său de 14 zile în R. D. Germană.

VIENTIANE. Din inițiativa a 24 de persoane reprezentând diferite partide politice și organizații de masă din Laos, la 1 noiembrie în capitala Laosului a luat ființă „Comitetul pentru pace, neutralitate, unitate națională și unificare”.

PARIS. Începând de 30 noiembrie la Bundeswehrul vor sosi la 3 noiembrie în lagărele militare Mourmelon și Sissonne în conformitate cu acordul în-

Plecarea din Cuba a delegației guvernamentale a R. P. Romine

HAVANA 2 (Agerpres). — Corespundenții speciali: După o vizită de 12 zile în Cuba, delegația guvernamentală a R. P. Romine, condusă de Gogu Rădulescu, ministrul Comerțului, a părăsit Havana îndreptându-se spre patrie.

O delegație economică guvernamentală a R. P. Romine a sosit la Copenhaga

COPENHAGA 2 (Agerpres). — La 1 noiembrie a sosit la Copenhaga delegația economică guvernamentală a R. P. Romine condusă de Mihail Florescu, ministrul Industriei Petrolului și Chimiei.

Forțele păcii, democrației și socializmului cresc impetuos

SOFIA 2 (Agerpres). — După cum anunță agenția BTA, în raportul prezentat la Sesiunea ordinară a Adunării Populare a R. P. Bulgaria Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C. Bulgar, conducătorul delegației bulgare la cea de-a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., a arătat că în prezent forțele păcii, democrației și socializmului cresc impetuos...

Raportul prezentat de Todor Jivkov la Sesiunea Adunării Populare a R. P. Bulgaria

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.

Intîmpinată de V. H. Hoelgaard, din partea Ministerului Afacerilor Externe al Danemarcei, precum și de reprezentanți ai vieții economice. A fost dat în I. Dobroiu, însărcinat cu afaceri al R. P. Romine la Copenhaga.